

Konklusion

En national foranstaltning, der i forbindelse med en ordning, hvorefter aktieudbytter beskattes som kapitalindkomst op til en standardsats for afkast, der beregnes ved anvendelsen af en vis procentsats på et beskattingsgrundlag, der ud over den af selskabsdeltageren investerede kapital omfatter en andel af lønningerne til de ansatte i det udbyttebetalende selskab, ikke tillader, at der heri medregnes lønninger til de ansatte, der er beskæftiget i en filial af dette selskab eller af et datterselskab af dette, påvirker overvejende udøvelsen af etableringsfriheden i henhold til artikel 43 EF ff. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på en situation, der vedrører etableringen i et tredjeland af et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2005.

Appel iværksat den 13. februar 2007 af Smanor SA, Hubert Ségaud og Monique Ségaud til prøvelse af kendelse afsagt den 14. december 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-150/06, Smanor m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-99/07 P)

(2007/C 170/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Smanor SA, Hubert Ségaud og Monique Ségaud (ved advokats J.P. Ekeu og L. Roques)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Ved kendelse af 23. maj 2007 har Domstolen (Sjette Afdeling) forkastet appellen og bestemt, at Smanor m.fl. og M. Ségaud bærer deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. april 2007 af France Télécom SA til prøvelse af dom afsagt den 30. januar 2007 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-340/03,

France Télécom SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-202/07 P)

(2007/C 170/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: France Télécom SA, tidligere Wanadoo Interactive SA (ved advokats O.W. Brouwer, H. Calvet, J. Philippe og T. Janssens)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-340/03, France Télécom SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellants søgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning af 16. juli 2003 vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 [EF] (sag COMP/38.233 — Wanadoo Interactive), ophæves.
- Følgelig bestemmes:
 - Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe en ny afgørelse, eller
 - sagen afgøres endeligt, og Kommissionens beslutning af 16. juli 2003 vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 [EF] (sag COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) annulleres, således at appellanten gives medhold i de for førsteinstansen fremsatte påstande.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appelgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremført syv anbringender.

For det første har appellanten anført, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt både hvad angår muligheden for at genindvinde tabene, som skal være godtgjort, og hvad angår retten til at tilpasse sig de konkurrerende virksomheders priser, som Retten uden nærmere forklaringer har udelukket.

For det andet har appellanten anført, at Retten har tilsidesat artikel 82 EF ved ikke at tillade Wanadoo i god tro at tilpasse sig konkurrenternes priser. Denne ret er fastslået i såvel Kommissionens beslutningspraksis og Domstolens praksis som i retsteorien og af de franske konkurrencemyndigheder og udgør endvidere appellants eneste mulighed for at forblive konkurrencedygtig på markedet.

For det tredje har appellanten anført, at Retten ligeledes har tilsidesat artikel 82 EF ved ikke at foreholde Kommissionen dens metode til beregning af dækningen af omkostningerne, hvilket har forvansket den underbudstest, som Domstolen kræver. Den metode, som Kommissionen har anvendt, giver nemlig ikke mulighed for at afklare, om de abonnenter, som Wanadoo har opnået, henset til abonnenters varighed har givet selskabet et overskud eller et tab.

For det fjerde har appellanten anført, at Retten har tilsidesat såvel artikel 82 EF som sin begrundelsespligt ved at fastslå, at de omkostninger og indtægter, som var opstået senere end den fastsatte overtrædelsesperiode, er irrelevante. Kommissionen har nemlig som følge af denne tidsmæssige begrænsning af disse indtægter og omkostninger, med urette fastslået, at der forelå en overtrædelse.

For det femte har appellanten anført, at Retten ligeledes har tilsidesat artikel 82 EF og sin begrundelsespligt ved at fastslå, at en pris kan være en underbudspris, selv om den medfører en betydelig nedsættelse af den pågældende virksomheds markedsandel. En sådan pris kan nemlig ikke anses for at kunne medføre en udelukkelse af konkurrerende virksomheder.

For det sjette har appellanten anført, at Retten vedrørende den påståede plan om underbud har forvansket både de faktiske forhold og beviserne, som den var forelagt med henblik på vurdering og har tilsidesat artikel 82 EF. Sidstnævnte artikel kræver nemlig, at der foreligger en objektivt identificerbar plan om udelukkelse af konkurrenterne, hvilket krav på ingen måde kan opfyldes ved en rent subjektiv tilgang til begrebet misbrug af dominerende stilling.

Endelig har appellanten for det syvende anført, at Retten ikke blot har tilsidesat artikel 82 EF ved at fastslå, at godtgørelsen af muligheden for genindvinding af tab ikke går forud for konstateringen af, at der foreligger underbudspriser, men ligeledes ved at sammenblende Kommissionens bevis for, at det er muligt at genindvinde de nævnte tab, og den pågældende virksomheds bevis for, at det ikke er muligt at genindvinde disse tab.

Sag anlagt den 23. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-214/07)

(2007/C 170/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Giolito, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 og 6 i Kommissionens beslutning af 16. december 2003 om Frankrigs støtteordning for overtagelse af kriseramte virksomheder (Statsstøtte K(2003) 4636)⁽¹⁾, artikel 249, stk. 4, EF og artikel 10 EF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har opfyldt nævnte beslutning.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør til støtte for søagsmålet gældende, at Frankrig har undladt at træffe sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre hurtig og effektiv opfyldelse af Kommissionens beslutning, eftersom der mere end tre år efter dennes vedtagelse ikke er sket nogen tilbagebetaling af den af den franske stat ydede støtte. En sådan situation er åbenbart i strid med artikel 249, stk. 4, EF og artikel 14, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁾.

For perioden efter 1993 kan Frankrig ikke gøre gældende, at det var absolut umuligt at opfylde beslutningen af 16. december 2003. For det første har de franske myndigheder ikke taget egentlige skridt til tilbagesøgning af den omtvistede støtte, eftersom der end ikke blev sendt krav om betaling til debitorerne. For det andet kan disse myndigheder ikke påberåbe sig vanskeligheder med at identificere de omhandlede støttemodtagere, eftersom myndighederne i deres egenskab af skattemyndigheder uden vanskelighed kunne fastlægge størrelsen på de skattefritagelser, som disse støttemodtagere var blevet tildelt.

Det fremgår under alle omstændigheder klart af Domstolens retspraksis, at betingelsen om, at det skal være absolut umuligt at gennemføre beslutningen, ikke er opfyldt, når den sagsøgte stat blot oplyser Kommissionen om de retlige, politiske eller praktiske vanskeligheder, som gennemførelse af beslutningen om tilbagebetaling af støtten giver anledning til, når der ikke samtidig er taget egentlige skridt mod de omhandlede virksomheder med henblik på at tilbagesøge støttebeløbet, og når der ikke over for Kommissionen foreslås alternative metoder til opfyldelse af beslutningen, som ville gøre det muligt at overvinde vanskelighederne.

⁽¹⁾ EUT 2004 L 108, s. 38.

⁽²⁾ EFT L 83, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 9. maj 2007 — Jörn Petersen mod Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Sag C-228/07)

(2007/C 170/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof